

prima instanță: A. Catană
instanța de apel: S. Caitaz, A. Nogai, A. Doga

dosarul 2ra-373/15

Î N C H E I E R E

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Novac

Judecătorii – Tatiana Vieru, Maria Ghervas

examinînd admisibilitatea recursului declarat de către Cepoi Zinaida,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cepoi
Zinaida către Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor
Interne privind anularea ordinelor de sancționare disciplinară, restabilirea în
funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, a prejudiciului
material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, prin
care a fost respins apelul declarat de către Cepoi Zinaida și menținută hotărîrea
Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2014,

c o n s t a t ă:

La 19 august 2013, Cepoi Zinaida a depus cerere de chemare în judecată
către Î.S. „Servicii Pază” a MAI privind anularea ordinelor de sancționare
disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la
lucru, a prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta Cepoi Zinaida a indicat că conform
ordinului nr. 81 din 04 mai 2004 a Direcției Generale Pază de Stat, aceasta a fost
primită la lucru în funcția de specialist coordonator al secției Pază de Stat
Rîșcani a Direcției Generale Pază de Stat.

Prin ordinul nr. 12 p din 18 mai 2013 a fost concediată din funcție în
temeiul art. 86 alin. (1) lit. h).

Reclamanta invocă că a fost concediată din funcție ilegal cu încălcarea
cerințelor prevăzute de legislația muncii.

Astfel, reclamanta indică că la 30 aprilie 2013, a ieșit la lucru după
concediu de boală și tot în ziua aceea a scris cerere pentru acordarea concediului
anual din motivul că starea sănătății încă nu era refăcută complet, dar și din

motivul că conform graficului de concedii era programată pentru concediu în lunile mai-iunie 2013.

Mai indică că cererea pentru acordarea concediului a scris-o pe data de 30 aprilie 2013 și în lipsa la moment a directorului, a înmînat-o inginerului șef, care în lipsa directorului îl înlocuiește, astfel inginerului-șef a primit cererea și aceasta a plecat acasă fiind convinsă că a respectat ordinea și concediul va fi acordat.

Menționează că la 14 mai 2013, a primit de la lucru o scrisoarea unde i s-a comunicat că concediul nu a fost acordat. În prescripție a fost avertizată să se prezinte la serviciu, în caz contrar va fi concediată conform art. 86 Codul Muncii.

Indică că la 14 mai 2013, în mod de urgență s-a prezentat la serviciu și a îndeplinit anumite cerințe ale directorului, însă directorului a informată că va fi concediată pentru lipsa nemotivată de la serviciu.

Reclamanta invocă că ordinul din 18 mai 2013 a fost emis cu un șir de încălcări, deoarece nu a fost chemată să facă personal, sub semnătură, cunoștință cu acest ordin, nu i s-a cerut explicații scrise pe acest litigiu, precum și faptul că în ordin nu este indicat termenul în care sancțiunea poate fi contestată și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Totodată, reclamanta invocă că ordinul Î.S. „Servicii Pază” a MAI nr. 39p din 06 martie 2013, prin care a fost sancționată disciplinar cu mustrare aspră de asemenea este ilegal și din motivul că a fost aplicat în perioada de timp cînd se afla în concediu medical, consideră că beneficiază de dreptul la supliment bănesc în sumă de 300 lei.

Reclamanta Cepoi Zinaida solicită restabilirea la locul de muncă în funcția de specialist coordonator al secției Pază de Stat filiala Rîșcani a Direcției Generale Pază de Stat cu încasarea de la pîrît a prejudiciului material, a salariului pe perioada absenței forțate de la muncă începînd cu 02 mai 2013 pînă la examinarea cauzei de către instanța de judecată, încasarea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică.

Ulterior, reclamanta Cepoi Zinaida a depus cerere de chemare în judecată suplimentară.

În motivarea acesteia a indicat că prin poștă i-a fost expediată la domiciliu ordinul de concediere emis la 18 mai 2013, pe care s-a bazat înaintînd acțiunea inițială, însă ulterior a aflat că a mai fost emis un alt ordin de concediere din 24 mai 2013, tot în baza art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul Muncii.

Astfel, invocă reclamanta că argumentele invocate împotriva ordinului din 23 mai 2013 sunt aceleași care au fost indicate în cererea inițială împotriva ordinului din 18 mai 2013, însă a indicat suplimentar și alte argumente în susținerea acțiunii.

Mai indică că contrar prevederilor legislației muncii, administrația întreprinderii nu i-a oferit posibilitatea să facă cunoștință cu ordinul din 24 mai 2013, ea de mai multe ori a solicitat să-i fie eliberat o copie a acestui ordin din 24 mai 2013, însă i s-a refuzat.

Respectiv, reclamanta Cepoi Zinaida solicită restabilirea la locul de muncă cu încasarea prejudiciului material și moral și anularea ordinului de concediere nr. 13-p din 24 mai 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2014, a fost admisă parțial acțiunea lui Cepoi Zinaida către Î.S. „Servicii Pază” a MAI, s-a hotărât anularea ordinului nr. 13 p din 24 mai 2013, emis de Î.S. „Servicii Pază” a MAI, privind sancționarea disciplinară a lui Cepoi Zinaida cu concediere, s-a obligat Î.S. „Servicii Pază” a MAI să modifice data concedierii lui Cepoi Zinaida, inspector(personal de administrare) al Filialei Rîșcani a Î.S. „Servicii Pază” a MAI, cu efectuarea recalculării respective, s-a respins acțiunea depusă de către Cepoi Zinaida în partea anulării ordinului nr. 39 p din 06 martie 2013 emis de Î.S. „Servicii Pază” a MAI privind sancționarea disciplinară a lui Cepoi Zinaida cu mustrare aspră ca fiind tardivă, s-a respins acțiunea depusă de către Cepoi Zinaida în partea anulării ordinului nr. 12 p din 18 mai 2013 emis de Î.S. „Servicii Pază” a MAI privind sancționarea disciplinară a lui Cepoi Zinaida cu concediere ca fiind nefondată, s-a respins acțiunea lui Cepoi Zinaida în partea încasării salariului pentru lipsa forțată de la muncă, încasarea prejudiciului material și moral ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Cepoi Zinaida și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2014.

La 31 decembrie 2014, Cepoi Zinaida a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea în cauză să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Cepoi Zinaida a indicat că consideră decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014 și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iulie 2014 ca neîntemeiate și ilegale, deoarece au fost emise cu interpretarea eronată a legii, precum și cu aprecierea arbitrară a probelor.

La 05 februarie 2015, Î.S. „Servicii Pază” a MAI a depus referință la recursul declarat de către Cepoi Zinaida, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cepoi Zinaida, nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Cepoi Zinaida, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cepoi Zinaida ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Cepoi Zinaida.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Maria Ghervas